

- Tipologia unităților tematice analizată în baza variației textelor/discursurilor prevăzute pentru a informa, descrie, povesti, invita, exprima puncte de vedere, opina, argumenta etc., flexibilitate tip de text fundu-i asociate diverse activități lingvistice, comunicative, interactive etc.;
- Tipologia acelor lingvistice și a resurselor de comunicare verbală care descriu condițiile esențiale de realizare a comunicării.

În cadrul demersului adaptat, dar și conform concepției Curriculei modernizate, a fost prevăzută următoarea repartizare a nivelurilor de standarde:

- ❖ La finele ciclului primar elevul va atinge nivelul A1 al CEERL pentru domeniul de competențe: comunicare și cultură, avându-se în vedere posibilitățile limitate ale elevilor de vîrstă mică, ale căror competențe sunt în formare ascendentă, inclusiv în limba maternă.
- ❖ La finele ciclului gimnazial elevul va atinge nivelul A2+ al CEERL în cadrul a patru domenii curriculare: comunicare, cultură, conexiune, comparație.
- ❖ La finele ciclului liceal elevul va atinge nivelul B1 al CEERL în cadrul tuturor celor cinci domenii curriculare: comunicare, cultură, conexiune, comparație, comunitate.

Standardele sunt structurate pe cinci domenii de utilizare a limbii străine: comunicare, cultura, comparație, conexiune, comunitate. Toate domeniile sunt intercondiționate, adică dezvoltarea competențelor dintr-un domeniu contribuie la dezvoltarea competențelor într-un alt domeniu, iar strategiile de învățare cu caracter integrator, au un important impact formativ asupra elevului.

Fiecare domeniu are un anumit specific și de aceea există standarde particulare, caracteristice unui domeniu, dar realizarea lor implică standarde din celelalte domenii. Structurarea standardelor pe domenii are ca scop valorificarea specificului acestor domenii și concomitent, vizează dezvoltarea armonioasă și complexă a personalității elevului.

Standardele definesc un conținut. Competențele sunt explicate și detaliate în curriculum. La rândul lor, aceste competențe trebuie să fie regăsite în activitățile de predare pe care le alege cadrul didactic. Examențele și evaluările trebuie să reflecte standardele. Astfel vom distinge două tipuri de standarde: standard de conținut și standard de performanță.

Standardele de conținut reprezintă specificul pentru fiecare clasă din perspectiva cunoștințelor și abilităților de a aplica aceste cunoștințe, și care se dorește a fi dobândite. Standardul de conținut la limbile străine reprezintă o formulare verbală care arată cantitatea și calitatea conținutului curricular. Standardul de conținut poate fi parte a metodei de evaluare.

Standardele de eficiență/performanță reprezintă specificul ale nivelului de performanță așteptat în achiziția definită de un standard la finele studierii disciplinei școlare sau ciclu de învățământ. Standardele de performanță sunt criterii de evaluare a calității procesului de învățare.

Standardele curriculare de performanță sunt criterii de evaluare a calității procesului de învățare. În termenii concepției, standardele constituie specificul de performanță vizând cunoștințele, competențele și comportamentele stabilite prin curriculum.

Standardele permit:

- evidențierea progresului realizat de elevi de la o treaptă de școlarizare la alta;
- sunt exprimate simplu, sintetic și inteligibil pentru toți agenții educaționali;
- reprezintă baza de plecare pentru elaborarea descrierilor de performanță, respectiv a criteriilor de notare;
- standardele sunt centrate pe elev și relevante din punctul de vedere al motivării atenției pentru învățare;
- sunt orientate spre profilul de formare al elevului;
- conduc la finalizarea procesului școlar și la intrarea în viața socială;
- motivează elevul pentru învățarea continuă și să conducă la structurarea capacităților proprii învățării active.

În esență, standardele elaborate sunt niște formulări de obiective largi, care definesc ceea ce pășile interesate trebuie să cunoască și să înțeleagă în cadrul sistemului educației. Standardele sunt formulări care definesc așteptările vizate de realizare.

Dacă un standard nu este atins, există o posibilitate de a evalua situația și a stabili modalități pentru pășile interesate de a atinge sau depăși standardele în viitor.

Standardele sunt niște declarații externe ale școlii, care definesc un set de așteptări în raport cu ceea ce trebuie să știe și ce trebuie să poată face elevul. Standardele sunt așteptări înalte și nu cerințe minime. Aceste

standarde sunt urmate de indicatori, care includ acțiuni și comportamente observabile sau alte dovezi, care indică prezența, starea sau condiția unor elemente legate de standarde.

În termenii curriculei, standardele constituie specificații de performanță vizând cunoștințele, competențele și comportamentele stabilite prin curriculum. (Pentru mai multe detalii consultați: *STANDARDELE DE EFICIENȚĂ A ÎNVĂȚĂRII* – Chișinău: Lyceum, 2012 (F.E.P. "Tipogr. Centrală").

Concepția didactică a disciplinei din prima standardelor de eficiență a învățării

Concepția didactică a disciplinei asigură o viziune coerentă și logică asupra predării-învățării-evaluării limbilor străine și vizează dimensivitatea comunicativ-acțională a limbii în formarea tipului respectiv de competențe. E foarte important de înțeles că *Concepția* abordează competența școlară ca un ansamblu/sistem integrat de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini, dobândite de elev prin învățare și mobilizate în contexte. *Concepția* are la bază și variate principii de proiectare-realizare a procesului didactic la Limba străină.

Conform acestei concepții, comunicarea în limba străină a fost și rămâne o competență fundamentală, suit ales în noile circumstanțe ale deschiderii europene spre colaborare și comunicare interpersonală și interculturală, a promovării mobilității școlare, universitare și profesionale. Profesorul va concepe învățarea pe modelul din sin inventa exerciții și activități inedite.

Din metodele și procedurile de învățare se va pune accent pe cele cu rolul activ al elevilor, orientate spre învățământul formativ, spre sporirea capacității creative a elevului. Planificarea de lungă durată și a celei zilnice va include obiective și activități de învățare, în dependență de tipul clasei, de stilul de activitate etc.

Un suport sigur în acest sens va servi lucrările: *Ghidurile de implementare a Curriculumului modernizat, 2011, Formare de competențe prin strategii didactice interactive, ProDidactica, Chișinău 2008* *Les compétences à l'école, 2011.*

Ministerul Educației contribuie la realizarea învățământului centrat pe elev, atât prin asigurarea unor condiții instituționale necesare pentru relaționarea optimă dintre profesor și elev în cadrul procesului de învățământ, cât și prin asigurarea de dotări, materiale, resurse, programe, adesea accesul sau abordări a învățământului.

În sistemul de învățământ centrat pe elev, cadrul didactic i se conferă tot mai mult rolul de îndrumător în dobândirea anumitor competențe la elevi. Din această perspectivă, învățământul centrat pe elev urmărește, trecerea de la tipul de profesor valorizat până acum - producător de discurs, discurs direcțional către un elev neutru, la profesorul care facilitează învățarea elevilor și implică elevii într-o învățare activă, respectiv în construirea propriei cunoștințe, la profesorul cursivier (care îndrumă elevul în procesul cunoașterii pe traiectoria propriului traseu educativ și la profesorul moderant al cunoașterii (care pune elevul să experimenteze cognitiv). Între cei doi actori educativi se formează un parteneriat în vederea orientării învățării spre formarea unui set de competențe necesare. Tinta prioritară a învățământului centrat pe elev nu mai este discursul magistral, ci formarea competențelor elevilor. Profesorul stabilește obiectivele și procesele necesare pentru a obține rezultatele preconizate. Realizarea conținuturilor proiectate este obligatorie pentru toate cadrele didactice.

Proiectarea didactică reprezintă un demers care asigură organizarea și desfășurarea corectă și eficientă a activității de predare-învățare-evaluare în cadrul învățământului preuniversitar. În acest context, realizarea unor planificări eficiente, în baza programelor și planurilor-cadru în vigoare și corelate cu nivelul inițial al beneficiarilor printr-un ai educației și contextual în care urmează a se desfășura activitățile de predare-învățare-evaluare programate, este o obligație elementară a fiecărui cadru didactic.

Planificările trebuie adaptate de fiecare cadru didactic situației concrete în care acesta își desfășoară activitatea: nivelul actual al elevilor (stabilizat prin teste predictive la începutul anului școlar), conținutul obiectiv (socio-economic) și contextual (motivațional, specific unității școlare și comunității locale în ansamblu). Din acest motiv, prezentarea acestor planificări nu are ca scop prelucrare lor de către cadrele didactice în forma prezentată, ci stimularea acestora pentru realizarea unor planificări proprii, prin prelucrarea și adaptarea de către profesor, prin contextualizare la specificul fiecărei clase sau grupe de elevi. Coordonații consilier metodice, metadidagici și inspectorii de specialitate vor îndruma cadrele didactice în direcția adoptării planificării la situația demonstrată de testele predictive și la contextual local în realizarea planificărilor, cadrele didactice vor ține cont de obligativitatea respectării programelor, nu a unui manual școlar. În cazurile în care manualele folosite nu acoperă în întregime programa sau conțin